

have nu. Det er i øvrigt overladt og bør antagelig overlades Ministeren efter Forhandling med den nye Bygningsdirektør at foretage en skønsm Inddeling baade i lokal Henseende og navnlig under Hensyn til Bygnings Værd. Jeg har ment at kunne slutte mig til denne Forandring, som er den eneste Realitetsforandring, og jeg tillader mig at anbefale det høje Ting at gaa ind paa det saaledes forelagte Forslag, der altsaa er ændret ikke alene paa det af mig nævnte Punkt, at der straks skal fast ansættes 3 Arkitekter som Bygningsinspektører, men ogsaa paa andre Steder, hvor det, at der skal ansættes saadanne tre Bygningsinspektører, griber ind. Jeg har her kun fundet Anledning til at omtale det, der i Virkeligheden er Hovedforandringen i Forslaget. Jeg har, som sagt, kunnet gaa ind paa det, fordi der efter min Opfattelse ikke ved Ansættelse af disse 3 Arkitekter vil forandres noget væsentligt eller egentligt i det ved den ogsaa efter min Opfattelse nødvendige Ordning.

Jeg behøver neppe at udtale, at jeg baade paa egne Vegne som Minister for offentlige Arbejder, hvorunder det store Antal Bygninger findes, og paa de andre Ministeriers Vegne kan sige, at vi tro, at det her foreslaaede vil være en i og for sig økonomisk Foranstaltning derved, at der vist paa mange Omraader vil kunne spares adskilligt, naar Talen er om større Reparationer og den aarlige Vedligeholdelse paa en hel Mængde af de mindre Bygninger. Besparelserne i selve Bestyrelsen af Bygningsvæsenet kan neppe siges at betyde meget, og jeg tør ikke sige, om det holder Stik, som man i Folketingets Udvalg herom har stillet op med Hensyn til Udgifterne for Tiden og Udgifterne efter Folketingets Udvalgs Forslag, hvorefter der skulde være en Besparelse af knap nok 5,000 Kr. i de aarlige Udgifter. Det er meget muligt, at den foreslaaede vil vise sig at blive en lige saa dyr Bestyrelse som den, vi nu have, men jeg er temmelig sikker paa, at der med Hensyn til de aarlige Udgifter ved Bygningsvæsenet vil opnaas Besparelse gennem det billigere Tilsyn og den efter min Opfattelse meget billigere Vedligeholdelse og Restaurering, som kan finde Sted, naar den udføres under samme Former, som man paa de paagældende Egne anvender ved de Bygninger, der efter deres Brug kunne siges at være sidestillede med de offentlige Bygninger, for hvilke Staten har Vedligeholdelsespligt.

Der var i Folketingsudvalget Tilslutning fra alle Partier til Forslaget, som det nu foreligger for dette høje Ting, og jeg turde vel derigennem ogsaa gøre mig Haab om, at dette høje Ting vil kunne give Forslaget sin Tilslutning.

Niels Rasmussen: I den Form, hvori Lovforslaget foreligger, afviger det jo paa vigtige Punkter endogsaa meget stærkt fra det den 23. Oktober 1908 fremsatte Forslag og de til dette knyttede Bemærkninger, der formentlig som Følge deraf ikke i alle Enkeltheder have fuld Gyldighed som Udtryk for Ministeriets Opfattelse af Sagen nu, men i sin Helhed maa der vel kunne gaas ud fra, at disse Bemærkninger ogsaa gøres gældende med Hensyn til det ændrede Forslag. Det, der tilsigtes ved at foreslaa Ændringer i det nu bestaaende Forhold, er, saa vidt jeg skønner rigtigt, i Hovedtrækkene tre Ting. For det første: Besparelse i Ledelsen af Statens civile Bygningsvæsen; for det andet: Ensartethed i Bygningsssagers Afgørelse og Arbejdets Udførelse, og endelig for det tredje: en for Ministeriet bekvemmere Forretningsgang i Bygningsssager. Men at dette vil opnaas ad den Vej, som Bestemmelserne i Lovforslaget og Bemærkningerne dertil angive, er jeg ingenlunde overbevist om.

I § 1 bestemmes, at der under Ministeriet for offentlige Arbejder ansættes en Bygningsdirektør og tre Bygningsinspektører, en Ordning, der i det væsentlige falder sammen med den, der indførtes ved kongelig Resolution af 31. December 1848, idet der i Henhold til samme skulde ansættes 1 Bygningsdirektør og 5 Bygningsinspektører. Dette blev forandret i 1856, saaledes at Bygningsdirektoratet ophævedes, og siden da har Ledelsen af Statens civile Bygningsvæsen været besørget af de 5 Bygningsinspektører alene.

De Lønningssatser, som i Lovforslaget ere anførte for de der omtalte Embedsmænd, skal jeg ikke komme ind paa at omtale nærmere, idet det vel er vanskeligt at afgøre, hvorvidt de maa siges at være passende, Tiden vil jo snart vise, om det er muligt at faa de fornødne Kræfter for de her foreslaaede Lønningssatser. Begyndelsessatserne ere nemlig, synes jeg, ret lave, og der gaar en betydelig Aarrække, inden de vinde frem til Maksimalsatsen, for Direktørens Vedkommende 18 Aar og for Inspektørernes hele 20 Aar. Da man maa forudsætte, at der ikke kan være Tale om ganske unge Mænd i disse Embeder, er der vel ikke meget Haab, for